

య్యో...
మంట్ దూసుకెళ్ళి
పోతోంది ఆటో... ఖాళీగా!

"ఏయ్! ఆటో... ఆటో!"
చప్పట్లు కొడుతూ... పరుగెడు
తూ ఆమె.

రివర్స్ చేసుకొచ్చి టక్కున
బ్రేక్... మంటూ ఆమె ముం
దాగింది ఆటో!

"ఓహో కరీంబాబా! నువ్వా!"
అతన్నా స్థితిలో చూసి ఆశ్చర్యపో
తూ అడిగిందామె.

"బాగున్నావా బేటీ! అమ్మా
నాన్నా అందరూ బావున్నారా?"
ఆప్యాయంగా పలకరిస్తూ...

"అందరూ బావున్నారు! కాని
నువ్వేంటి ఇలా? ఆటో డ్రైవర్ గా
అసలు విజయవాడనుండి ఎప్పుడో
చేశావ్?"

ఆ మాటలకు చిన్నగా నవ్వేసి
ఊరుకున్నాడు కరీం!

"అన్నట్లు రెహనా! సల్మాన్!
బావున్నారా?" చిన్ననాటి నేస్తాలను
గూర్చి అడుగుతూ...

బావున్నారన్నట్లు తల వూపు
తూ "ఎక్కడికెళ్ళాలి?" అడిగా
డు.

"చిక్కడపల్లి! పోనీ!" ఆటో
లో కూర్చున్న ఆమెలో... ఉరకలే
స్తోన్న ఉత్సాహం...

మనసు విహంగంలా ఆకాశం
లో.

'ఆనంద్' అతన్ని తలచుకోగా
నే విచ్చుకున్న నవ్వు! తనకోసం

ఎదురుచూస్తో... ఇంకా రాలేదన్న
కోసం ఆ కళ్ళలో తొంగిచూస్తో...
ఓహో! ఆనంద్... ఐ లవ్ యూ...
ఐ లవ్ యూ... మనసు పాడుతు
న్న మౌనగీతం...

వైనా...
* * *
ఓ ఇంటిముందాగింది ఆటో
చెంగున లేడిపిల్లలా చూకు

పెద్దలకు మాత్రమే

అప్రమత్తంగా అతనితో తన
పరిచయం గుర్తొచ్చి...

* * *
సుదర్శన్ థియేటర్!
జనసందోహంతో కిటకిటలాడి
పోతోంది!
అందులోనూ... మెగాస్టార్ పి
క్కరామె...

అడుగుతుంటే...
మట్టూ చూసింది! నందేహం
లేదు...

అతను పిలుస్తున్నది తననే!
"నా పేరు దివ్యభారతికాదు!"
చిరుకోసంగా చూస్తో...
"ఏవీటి? దివ్యభారతికాదా! చ
ంపేసారు పొండి! అచ్చం ఆమెలా
నే వున్న ఆ కళ్ళు - ఆ లేలేత

... తలుపు తట్టింది.
తలుపు తీయడం ఆలస్యం...
సుడిగాలిలా ఆమెను చుట్టేశాడు
అతడు.

రెండు చేతుల్తో వైకెట్టు మంచ
ంపై పడేస్తో... ఆ కళ్ళను ఎన్నగా
ముద్దాడుతూ...

"ఏయ్! ఏవీటింత ఆలస్యం?"

"నీకేం? ఎన్నయినా వెబుతా
వ్! అందరి కళ్ళు గప్పి వచ్చేసరికి..
!" కిలకిలా నవ్వేస్తో...

అతని తలను గుండెలకడుము
కుంటో...

"ఆనంద్!" చెవిలో గునగున
లాండింది.

"ఊ...!"

"ఎన్నాళ్ళిలా? మనం పెళ్ళా
దాలి! నాకేదో అనుమానం... భ
యం... భయంగా వుంది!"

"ఎందుకూ?" ఎక్కడనుంచి
మె పెదవులు అందుకోబోతూ...

"పీరియడ్స్ మిస్...!"

డలిక్కిపడ్డాడు! ఆ కళ్ళలో
క్రీడిలు కదలాడుతో... క్షణంలో
సర్దుకుని... ఆ చిరునవ్వు అతికం
చుకుని...

ఫస్ట్ నెట్ సామర్ల లక్ష్మీ రాజ్

ఇహా చెప్పక్కర్లే?... టెక్నె
ట్లు దొరక్క బిక్క మొహాలేసి ఓ
మూల వారగా నిలబడ్డారు ఆమె,
ఆమె చెల్లెలు!

ఇంతలో -
"ఏవండోయ్! దివ్యభారతిగా
చూ! ఏవీటి? టెక్నెట్లు దొరకలే
దా? నా చగ్గరున్నాయ్!
కావాలా!"

ఓ మల్లీ ఫిగర్ దగ్గరకొచ్చి

చెక్కిళ్ళు - చిన్న నోరు... అంద
ం చిందే అమాయకత్వం -

ఓవ్! వ్యాటే బ్యూటీ యూ
ఆర్..." ఒత్తయిన క్రాఫ్ తమాషా
గా ఎగరేస్తో అతను.

కథ మామూలే- లవ్ ఎట్
ఫస్ట్ నెట్!

అమ్మాయి మనసు పూలలెరు
వై...

అబ్బాయి వయసు వైటంచు'

సెంటర్ సెన్సేషన్

ఇప్పుడు మీరు సెంటర్ సెన్సేషన్ కథ చదువుతున్నారు. ఈ కథలు పెద్దలకు మాత్రమే ప్రత్యేకించి రాయుస్తున్నవి. సకుటుంబంగా చదువుకునే అంధభామిలో పర్సనల్ గా చదువుకునే కథ సెంటర్ సెన్సేషన్. (పిల్లలు చదవకూడదని అనుకుంటే) మీరు మాత్రమే చదువుకునే చిన్నవాళ్ళు చదవకుండా జాగ్రత్తపడేందుకు ఒక సాకర్యం కూడా వుంది. సెంటర్ సెన్సేషన్ కేవలం 'అడల్ట్ స్టోరీ' అనుకున్నవాళ్ళు ఈ కథ నాలుగు పేజీలు 'థాక్'మని రాగేస్తే పుస్తకం వేరై పోతాయి.

ఈ పేజీలని మీరు మంచి మూడ్ లో వున్నప్పుడు మళ్ళీ చదువుకోడానికి అనుకూలంగా ఇంచుకూ సెంటర్ సెన్సేషన్ కలెక్షన్ గా ఫైల్ చేసుకోవచ్చు.

ఆంధ్రభూమి
 టెలీవీజన్
 రెండవ పేజీ
 చదువుతున్నారు

"ఓ! యస్! అలానే పెళ్ళి చేసుకుందాం! కోంట్ వ్రీ బేబీ! ఐ అవ్ యూ సోమచ్! కమాన్!"

సెగ తగిలిన ఇనుములా సాగిపోయా అతను!

జాజితీగలా అల్లుకుపోతూ ఆ మె!

ఆ మర్నాడు...
 ఆటో దిగుతూనే—
 ఎదురుగా ఆ ఇల్లు!
 పెద్ద తాళం కప్ప
 వెక్కిరిస్తో...

"ఎక్కడికెళ్ళినట్టబ్బా!" తడబడే అడుగులతో వక్కింటావిడని పిలిస్తే...

"నిన్నరాతే ఇల్లు ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోయాడు!" అపీమని ఎగిరొచ్చింది సమాధానం.

"ఎక్కడికెళ్ళారో... కాస్త ఎక్కడో..." గొంతు తడారిపోతోంది ఆమెకు.

"తెలీదు! బహుశా ఊరొదలి పోయినట్టున్నాడు!"

ధనేళ్ మంట్లో మొహంమీదే తలుపేసేసింది ఆవిడ!

ఓ క్షణం నిశ్శబ్దం...
 బస్! అర్థమయిపోయిందామెకు!
 కరినాగులా — అతను.

కాగితంపూవులా— తాను.
 కాళ్ళకింది ధూళి చారితో
 యా... జారితో... నాళ్ళు యా
 రిపోతోంది.

కళ్ళు తరుగుతున్నాయ్!
 ఎవరో పట్టుకున్నారు. కళ్ళు
 తెరచి చూస్తే కఠిం బాబా!

ఇలాంటివెన్నో మనస్సులుగా

ఆ కళ్ళు భావరహితంగా!

* * *
 ఒళ్ళంతా కదిలిపోయేలా...
 గుండెలు ఎగసి ఎగసి పడుతుం
 టే...

వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది
 ఆమె!

ఛూ మ్మి ర్ ర్ తో ఆమె రూప
 ం స్పష్టంగా సుస్పష్టంగా కనిపిస్తోం
 ది కఠింబాబాకు.

సడన్ బ్రేక్ తో ఆగింది ఆటో

డరిక్కిపడి చూసింది ఆమె!
 ఎదురుగా ఓ పెద్ద బిల్డింగ్...
 పేలొందిన హాస్పిటల్!

"ఇదేవిటి? ఇక్కడికి తీసుకో
 వ్వావ్ బాబా?" బిత్తరపోతూ గాభ
 తానో అనిపించింది ఆ కళ్ళలో

**ఆంధ్రభూమి
సెంటర్ సెన్సేషన్
కథ మూడవ పేజీ
చదువుతున్నారు**

టాప్? ఏం చెప్పమంటావ్ తల్లీ! దారినపోయే ఓ కాన్కెస్కాగాడిని ప్రేమించింది. వాడి వూరు పేరు అడ్రస్ ఏదీ తెలియదు. వాడు విసిరిన రెండు పాగడలకే మురిసిపోయింది. రోజూ అతని గదికి వెళుతూ వస్తూ... ఆఖరికి దీన్ని వాడుకుని వాడి దారిన వాడు పారిపోయాడు! దాంతో మానసికంగా దెబ్బతిని పిచ్చిదై... ఆ పరిసరాలకు దూరంగా ఇదిగో ఇక్కడికొచ్చి... గుట్టుగా మూడునెలల పాపాన్ని కడిగేశాం తల్లీ" చెబుతోన్న ఆ తండ్రి కంఠంలో దుఃఖపుజీరలు. కూతురి దుస్థితికి తల్లడిల్లిపోతూ "పెళ్ళి కాకుండా తల్లయితే లోకం బ్రతకనిస్తుందా తల్లీ! కైమా చేసినంజుకుతించారు జనం! తొందర పాటుతనం తప్పితే కొంచెం కూడా దిమాక్ పెట్టి ఆలోచించరు ఈ కాలపు పిల్లలు. అడుసులో కాలేసి గోలెత్తేకంటే ముందుగానే జాగ్రత్త వడితే..."

భయం తొంగి తొంగి చూస్తోంది.
"ఒక్కసారి నాతో రా తల్లీ!"
ఆ కంఠం అభ్యర్థిస్తున్నట్లుగా మౌనంగా అతన్ని అనుసరిస్తే...
ఓచోట నిర్ఘాంతపోయిందామె!
రెహనా! రెహనా! తన చిన్ననాటి నేస్తం! కరబ్ బాబా జాన్ కీటుకడా! చిక్కీ శల్యమై తెల్లగా పారిపోయిన మొహంతో - ఆ మొహంలో ఎక్కడా కళాకాంతుల్లేవ్! నీరసంగా బెడ్ మీద పడుకుని వుంది!
"ఏవయింది రెహనాకి? అసలేందుకిలా తయారైంది?" బాధగా కరీంబాబావైపు తిరిగి అడిగిందామె!
అదిగో అప్పుడు బద్దలయింది అతని కంఠం... "ఏం చేయమం

చెళ్ళుచెళ్ళున వచ్చి తగులుతున్నాయ్ అతని మాటలు. గుండెనెవరో కవ్వంతో చిలికేసి మెలిపెట్టేస్తున్న బాధ ఆమెలో!
సిగ్గుతో చిలికిపోతూ... "బాబా! నా పరిస్థితికూడా రెహనాలా.. కొంచెం... దయచేసి డాక్టర్ తో మాట్లాడు..."
వణుకుతున్న కంఠంతో అడగలేక అడుగుతూ ఆమె! నిర్వికారంగా ఆమెనే చూస్తో... అతను!

-వచ్చేవారం మరో
సెంటర్ సెన్సేషన్ *